

ביצה דף לה

עניין : מאן דתני מנשירין לא משתבש

אשי יצחק להגר"א נבנצל

צ"ע דלכאורה לשון נשירה הוא אותו לשון עצמו כמו לשון משיר. רק דמשיר קאי על העושה את פעולת ההשרה ונושר קאי על החפץ הנושר וכמו מפיל ונופל. וא"כ מתני' דקאי על האנשים המפילים לא שייך לישנא דמנשירין רק לישנא דמשירין - אם לא בדרך נו"ן יתירה כמו לנפול בחרב. ואם כן או דלא צריך ראי' לזה או דליכא ראי' לזה, דבמש' דהנושר אינו בדרך נו"ן יתירה. ומוכח דנושר הוא מילה נפרדת ואיך נקרא לדבר שהישרהו.

מגן אברהם סי' קפח

ג נוסח כו'. ומהר"י גינצבורג אמר **זונה ירושלים** זרממס (ל"ח דני חמודות זרכות פ"ז אות סו). וזרקנט פרשת עקב [מו, ד ד"ה ונספר] שהרצ ר' יצחק בן הרצ ז"ל היה חותם זרוך ה' אלהי דוד וזונה ירושלים, ועיין פרק ז' דצ"ה [י, א] ה"א. כתב

משנה הלכות ח"ד סי' י

מה שהעיר זדכרי המג"א א"ח סי' קפ"ח סק"ג ד"ה נוסח, שכתב ומהר"י גינצבורג אמר זונה ירושלים זרממס (ל"ח) וזרקנטי פ' עקב שהרצ ר' יצחק בן הרצ ז"ל היה חותם זרוך ה' אלקי דוד וזונה ירושלים, ועיין פ"ז דצ"ה ע"כ. ותמה כ"ת דלא מצא כלום דצ"ה מזה. הנה נראה בזה כונת רבינו המג"א ז"ל מאחר דהוא דרכו בקודש לתת לן הלכה זרורה כדת מה לעשות ועכ"פ להכריע צין המחלוקת א"כ יקשה להקורא התלמוד הרוצה לדעת כדת מה לעשות הא"ך יעשה שצ"ע הביא שיטות חלוקות והוסיף המג"א והביא עוד לומר ולומר כך ושזה שינה מנוסח זה וא"כ הוה לכאורה משנה ממטבע שטבעו חכמים ואם המטבע שטבעו כך הוה כמרי"ג אינו כזרקנטי וכו' והס' עשו מעשה וזרכו זה זכה וזה זכה א"כ איזה מהם לא יאלו ועכ"פ א"ן מה נעשה וע"ז כתב ועיין פ"ז דצ"ה וכוונתו לפ' צתרא דף ל"ה ע"ז צמשנה משילין פירות וצגמ' חד תני משילין וחד תני משחילין ואמר מר זוטרא מאן דתני משילין לא משחבש ומאן דתני משחילין לא משחבש וכן עוד שם משירין ומשחירין ומנשירין ואמר ג"כ מאן דתני משחירין לא משחבש ומאן דתני מנשירין ומאן דתני משחירין לא משחבש והכ"כ בכל הנוסחאות האומר כאחד מהן לא משחבש ולכן הביא המג"א רק מה שמהר"י אמר ומה שהרקנטי אמר. עוד י"ל באופן

קול אליהו לעיל

רח) (דף ח' ע"א) בגמרא אפר כירה מאן דכר שמה אמר דבה הכי קאמר ואפר כירה מוכן הוא וכו' ע"ש. הנה רבינו הקדוש **סידה שיתא** סדרי משנה בחכמה נפלאה עד שברבור אחר נכללין כמה עקרים וכמה סברות בקוצר לשון ולכן האמוראים שהיו אחר חתימת המשנה לא היה להם רשות להוסיף ולא לגרוע, אלא לפרש דבריו כ"א כפי מה שקבל מרבו ומה שאמרו לפעמים חסורי